

holdent hvilet paa en Misforstaaelse af, hvad det er, Lovforslaget gaar ud paa. Jeg konstaterer med nogen Undren, at det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss), hvis Indsigt og Forstand jeg sætter saa højt, har kunnet gøre sig til et Ekko af saadanne Misforstaaelser. Men jeg skal komme tilbage til dette senere.

Det, som dette Lovforslag tilsigter, er kun i meget begrænset Omfang at give Adgang til at foreskrive Bestemmelser ud over det, som allerede nu er i Kraft. I Henhold til den almindelige Bemyndigelse, som Indenrigsministeren har faaet ved Lov af 7. August 1914, er der udstedt en Bekendtgørelse, som forbyder, at et hvilket som helst Skib, der er optaget i det danske Skibsregister, eller for hvilket der er udstedt midlertidigt dansk Nationalitetscertifikat, eller at et Skib af registreringspligtig Størrelse, der for dansk Regning nybygges her i Landet, maa sælges til Udlandet. Dernæst, at intet Skib, der her i Landet bygges for udenlandsk Regning, maa føres ud af Landet uden Regeringens Samtykke. Fremdeles en Bekendtgørelse, som paa-byder, at intet Skib maa bortfragtes paa Tidsbefragtning uden Regeringens Samtykke. Alle disse Bestemmelser er allerede i Kraft og virker fuldt ud. Det, som dette Lovforslag gaar ud paa, er at lovfæste Tilstanden paa en saadan Maade, at Bestemmelserne ikke fremtidig er afhængige alene af den Myndighed, som er givet Indenrigsministeren ved Loven af 1914, og samtidig at forme Bestemmelserne saaledes, at de kan antages at være fyldestgørende ogsaa ud i Fremtiden. Der er ikke i Lovforslaget sat nogen Tidsgrænse for dens Varighed. Den Bemyndigelse, der er givet Ministeren, in casu Handelsministeren, udvides saaledes, at han foruden at være bemyndiget til at gribe ind i Tilfælde af Bortfragtning paa Tid ogsaa skal være bemyndiget til at gribe ind i Tilfælde af Bortfragtning til Udlandet paa andre Vilkaar og dernæst, at der bliver Adgang til at forhindre, at Skibe sættes i Bygning eller repareres paa Landets Værfter uden Ministerens Samtykke.

Disse Bestemmelser tilsigter selvfølgelig ikke og kan efter hele deres Karakter og Affattelse ikke tilsigte, at Administrationen uden videre skulde udfærdige Bestemmelser, der forbyder alle disse Ting. Denne Lov er efter sin Karakter kun en Bemyndigelse, hvorved der gives Administrationen Ret til at gribe ind, naar det maatte anses for ønskeligt. Man har paa en mærkelig Maade opfattet det saa-

ledes, at nu kunde hverken Rederne eller Værfterne røre sig et eneste Skridt uden at komme op i Handelsministeriet og bede om Tilladelse. Det siger sig selv, at naar denne Lov er vedtaget, vil der være at udfærdige Bekendtgørelser, som nærmere foreskriver, i hvilke Tilfælde Rederne og Værfterne vil have at henvende sig til Ministeriet, og det er en Selvfølge, at der vil blive taget vidtgaaende Hensyn til ikke uden Nødvendighed at skride hemmende ind overfor den private Virksomhed. Men ud fra den besynderlige Formening, at saadanne Hensyn ikke vil blive taget, er det, at det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds antager for det første, at Handelsministeren med Iver skulde have stræbt efter et Diktatur. Jeg kan sige med god Samvittighed, at det ærede Medlem kunde vanskeligt have gjort nogen Indvending imod Lovforslaget, der er mindre rammende end denne. Jeg har, drevet af, kan jeg sige, den haarde Nødvendighed, ment at burde fremsætte dette Lovforslag. At der skulde være noget kærkomment for Administrationen i at have Ansvaret for at foretage alle disse Indgreb i Erhvervslivet, som Tiderne paakalder, kan ingen for Alvor tro, der nogen Sinds selv har prøvet at staa overfor dette Ansvar. For det andet har denne Misforstaaelse ført det ærede Medlem til en Bemærkning om, at Handelsministeren vilde have gjort klogt i først at have forhandlet med Fragnævnet og Erhvervsorganisationerne, inden han fremsatte Lovforslaget, og at Lovforslaget i saa Fald muligvis vilde have faaet et andet Udseende. Det er mig ikke klart, hvad det er for et Udseende Lovforslaget da skulde have faaet, men jeg skal sige, at Grunden til, at Ministeren ikke forud har forhandlet med de nævnte Organisationer, er simpelthen den, at han ikke har anset det for rigtigt at kompromittere saavel Administrationen som Organisationerne ved at blande disse ind i en Sag, der ligger udenfor deres Competence.

Jeg griber gerne denne Lejlighed til at udtale, at Fragnævnet har udført et Arbejde, som jeg i høj Grad værdsætter og paa-skønner. Ved en frivillig Ordning, hvorved Rederne selv har taget Sagen i deres Haand og været de bestemmende, ved mere eller mindre godvillige og frivillige Aftaler mellem Rederne indbyrdes, er det lykkedes at fyldestgøre de Krav, som Samfundet har fundet det nødvendigt at stille til Skibsfarten, og jeg ønsker intet hellere, end at dette maa kunne fortsættes paa